

fotoverslag:

Werkbezoek aan de Amsterdam Vluchtkerk

interview

GERT-JAN SEGERS:

*"Als ik hier nu niet het
woord over zou voeren,
dan zou niemand het doen"*

interview

HENK KROL (50PLUS):

*"Jongeren en ouderen
hebben gemeen-
schappelijke belangen"*

interview

CARLA DIK-FABER:

*"Ik wil gerechtigheid
en rentmeesterschap
nastreven"*

VOORWOORD

Goed dat je de Perspex weer voor je hebt liggen. Ook dit keer is er een prachtig nummer in elkaar gezet: interviews, achtergrond artikelen, verslagen van werkbezoeken en columns, je vindt van alles terug in dit nummer. Zelf ben ik erg trots op het interview met Henk Krol, die gelukkig genuanceerder denkt over de verdelingen tussen jong en oud dan ik aanvankelijk dacht! Ook kun je in dit nummer kennis maken met onze nieuwe Tweede Kamerleden Carla Dik -Faber en Gert-Jan Segers. Zij blikken terug op hun eerste maanden als Kamerlid en vertellen welke doelen zij zich zelf hebben gesteld.

Verder zijn we de afgelopen tijd verder gegroeid in het vernieuwings proces: in januari en februari zijn tal van besprekingsessies geweest en over een paar weken verwachten we het rapport van de commissie op de website te kunnen publiceren. En dan natuurlijk op 12 april een buitengewone ALV over dit thema. Zorg dat je erbij bent!

Maarten van Ooijen
Voorzitter

INHOUD

interview **GERT-JAN SEGERS**

"Als ik hier nu niet het woord over zou voeren, dan zou niemand het doen"

interview **CARLA DIK-FABER**

"Ik wil gerechtigheid en rentmeesterschap nastreven"

interview **HENK KROL (50PLUS)**

"Jongeren en ouderen hebben gemeenschappelijke belangen"

EN VERDER

- 3 Perspectief IN DE MEDIA
- 6 Rutte II voert christelijk-sociale politiek uit
- 9 column: Lijstjes
- 10 'Dave' in Amsterdam: een twijfelachtige eer
- 12 fotopagina: Werkbezoek aan de Vluchtkerk in Amsterdam
- 14 Het Nederlandse energiebeleid voor 2050

Perspectief

ChristenUnie-jongeren

IN DE MEDIA

HET PAROOL

"Maarten van Ooijen: 'Sharon heeft in de Tweede Kamer meermaals aandacht gevraagd voor de positie van asielzoekers en vragen gesteld over een toenemend aantal suïcidepogingen en betere opvang.'"

Nederland 2:
Maarten in EO – documentaire over 'toekomst christelijke politiek'

NOS

"Jong CU: stop anti-eurosentiment"

"Er moet worden opgepast voor 'makkelijke oplossingen'. Een Griekse exit betekent een 'gigantische armoedeval voor Griekse burgers'"

REFORMATORISCH DAGBLAD

"De jongerenorganisaties van CDA, SGP en ChristenUnie verzetten zich tegen het antireligieuze sentiment bij kleurloos paars"

NEDERLANDS DAGBLAD

"In Nederland zijn we vaak niet kritisch genoeg op informatiestromen. Want wat via radio, tv of internet bij ons binnenkomt, moet wel waar zijn. Of toch niet?"

"Matthijs: 'Sta er maar voor. Wees maar trots op je christen zijn, anders word je een van de velen.'"

Rutte II voert

christelijk-sociale politiek uit!

Het tweede kabinet-Rutte kon er niet onderuit dat er bezuinigd moest worden. Vooral in de sociale zekerheid en de zorg is fors gesneden. De sociale zekerheid en de zorg waren de pijlers van de verzorgingsstaat, die kort na de Tweede Wereldoorlog van de grond kwam. Wie moet er voor de armen, de eenzamen, de ouderen, de werklozen en de kwetsbaren gaan zorgen nu de overheid forse stappen terug zet? Het door de bezuinigingen ontstane gat moet worden opgevuld door de 'civil society': de buurtverenigingen, de kerken, de vakbonden en de vrijwilligersorganisaties. Kortom, door actief burgerschap.

Actief burgerschap is één van de belangrijkste pijlers van de christelijk-sociale politiek. Het voeden van de hongerigen, het kleden van de naakten, het bezoeken van gevangenen en het gastvrij ontvangen van vreemden zijn Bijbelse noties die van eminent belang zijn voor het actieve burgerschap. In de kern valt actief burgerschap terug te voeren op solidariteit; oog hebben voor hetgeen om je heen gebeurt. Dit is in een geïndividualiseerde samenleving een behoorlijke cultuurverandering. Want waarom zou je een boodschap hebben aan andermans sores?

Tijdens de verzuiling had men binnen de zuil oog voor elkaar. Binnen de zuil ontvouwde zich een heel arsenaal aan initiatieven met de zorg voor mensen binnen de zuil als hogere doel. Waarom waren de mensen uit de zuil bereid solidair te zijn jegens elkaar? Men deelde dezelfde normen en waarden en vanuit deze gemeenschappelijke deler had men oog voor

Actief burgerschap is een van de belangrijkste peilers van de christelijk-sociale politiek.

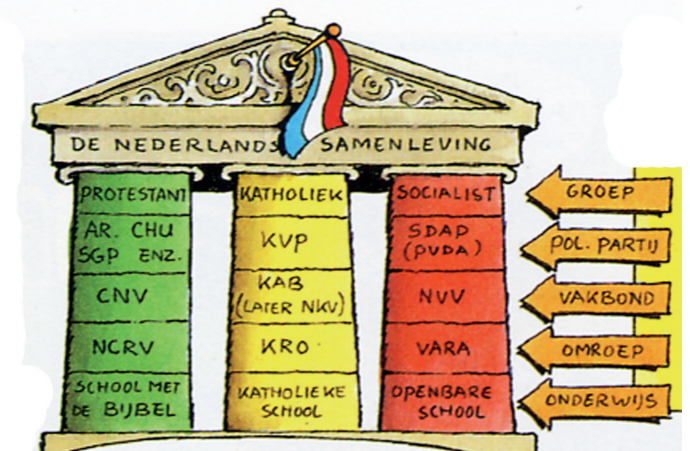

elkaar. Gemeenschappelijke normen en waarden zijn dus een beslissend element voor solidariteit. Gaandeweg werden echter steeds meer zorgtaken overhandigd aan de overheid, wat uiteindelijk resulteerde in een geheel Nederland overdekkende verzorgingsstaat. Burgers hoefden niet langer solidair te zijn met hun naasten; de overheid deed dit immers al. Nu de overheid, genoodzaakt door de bezuinigingen, de verzorgingsstaat steeds verder ontmantelt moeten de burgers weer hun verantwoordelijkheden opnemen. Maar wat zijn in deze geïndividualiseerde samenleving de gemeenschappelijke normen en waarden die noodzakelijk zijn voor solidariteit?

Tot onze spijt moeten we constateren dat er nog maar zeer weinig normen en waarden gemeenschappelijk zijn. Maar ze zijn er nog wel! En vanuit die verbondenheid moeten we naar elkaar omkijken en solidair zijn. De huidige tijd van bezuinigingen schreeuwt er om. De overheid kan niet langer voor iedereen zorgen en iedereen mogelijkheden blijven bieden. Mensen met een gemeenschappelijke passie moeten in de benen komen en niet naar de overheid kijken. Er moet weer een georganiseerd maatschappelijk leven komen, de civil society, vormgegeven door onder anderen verenigingen, kerken, moskees, families en vakbonden.

Er moet weer een georganiseerd maatschappelijk leven komen.

De christelijk-sociale politiek staat voor solidariteit van burgers waar mogelijk en waar niet mogelijk moet de overheid bijspringen.

De christelijk-sociale politiek staat voor solidariteit van burgers waar mogelijk en waar niet mogelijk moet de overheid bijspringen. Dit is ook de door het regeerakkoord ingezette lijn. Er wordt een groot beroep gedaan op de verantwoordelijkheden van burgers. Een samenleving is immers niet een door de overheid aangebrachte structuur, maar een samenwerking tussen betrokken burgers, die oog hebben voor elkaar. Laat die samenleving weer in ere hersteld worden. Margereth Thatcher zei ooit: "There is no such thing as society". Laat haar ongelijk bewezen worden!

Reint Baas
Bestuurslid Politiek

'Als ik hier nu niet het woord over zou voeren, dan zou niemand dat doen.'

Afgelopen najaar ruidde Gert-Jan Segers zijn functie als directeur van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie in voor een Tweede Kamerzetel. Een interview met deze bevlogen politicus.

Je bent nu een aantal maanden aan de slag als Kamerlid. Hoe bevalt het?

"Ik heb nog nooit zo hard gewerkt en tegelijkertijd heb ik enorm genoten. Ik nam bijvoorbeeld op een gegeven moment deel aan het debat rond de kleine levensbeschouwelijke omroepen en opeens realiseerde ik me: 'als ik hier nu niet het woord over zou voeren, dan zou niemand het doen'. Heel bevredigend."

Vrijheid om het goede te kunnen doen, dat is voor mij cruciaal.

Wat hoop je te bereiken in jouw periode in de Kamer?

"Wat mijn hart heeft, wat mij echt raakt, dat is het onrecht van gedwongen prostitutie en mensenhandel. Als ik na een periode terug zou moeten kijken waar ik het verschil heb gemaakt, dan hoop ik heel erg dat het daar is geweest. Dat wetgeving strenger is geworden, dat het makkelijker is om mensenhandelaren veroordeeld te krijgen en dat meer vrouwen, en mannen, uit die wereld bevrijd zijn."

Je bent een aantal jaar als zendeling actief geweest in Egypte. In hoeverre beïnvloedt die periode jou als politicus?

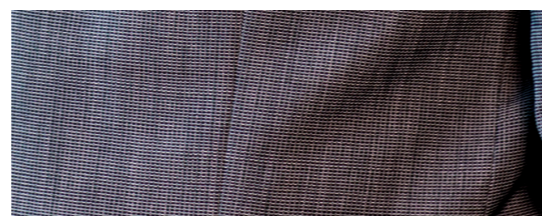
"In Egypte was vrijheid ontzettend beknopt, zowel economisch, als maatschappelijk, als religieus. Soms staat dat hier ook onder druk en dat is voor mij een belangrijk motief voor christelijke politiek geworden. Je ziet bijvoorbeeld dat geloof nu heel erg naar de rand van de samenleving wordt geduwd en ik ben zeer gemotiveerd om het debat daarover te voeren. De vrijheid om diepgaand met elkaar van mening te verschillen en er toch voor te kiezen elkaar gelijke rechten te geven, dat is voor mij beschaving. Maar ik denk dan ook aan vrijheid voor ondernemers en vrijheid om je te ontplooiën. Vrijheid om het goede te kunnen doen, dat is voor mij cruciaal."

Ik zie Perspectief als een kweekvijver van talent en als de kritische luis in de pels.

En tot slot, welke rol zie jij als Kamerlid weggelegd voor Perspectief?

"Ik zie Perspectief als een kweekvijver van talent en als de kritische luis in de pels. We moeten elkaar een beetje scherp houden."

Judith van Manen-Fritschy
Redacteur Perspex

ChristenUnie

Na de verkiezingen van het afgelopen najaar heeft de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie afscheid genomen van Esmé Wiegman en Cynthia Ortega. Gert-Jan Segers en Carla Dik zijn daar voor in de plaats gekomen. Perspex blikt met hen vooruit op hun eerste maanden als landelijk volksvertegenwoordiger.

- 43 jaar oud
- voorheen werkzaam als journalist van de EO, zendeling in Egypte en directeur van het Wetenschappelijk Instituut.
- voert het woord over veiligheid en justitie, koninkrijksrelaties, defensie, Europa, media, binnenlandse zaken, integratie en grondrechten

"Ik wil gerechtigheid en rentmeesterschap nastreven"

Op 12 september 2012 ontstond er voor Carla Dik-Faber een nieuwe, politieke uitdaging. Zij ruilde haar fractievoorzitterschap in de Provinciale Staten in voor een Tweede Kamerzetel. Reden genoeg om kennis te maken met ons nieuwe Kamerlid.

Hoe belandt een student kunstgeschiedenis in de politiek?

"Na mijn studie was ik op zoek naar een vaste baan en ben ik bij de werkgeversorganisatie voor de welzijnssector (nu MO groep) terechtgekomen. Daar deed ik de lobby voor jeugdzorginstellingen richting politiek Den Haag. Dat was mijn eerste aanraking met de politiek. In die tijd ben ik ook heel bewust lid ben geworden van de RPF."

Waar komt de motivatie vandaan om de overstap te maken van de provinciale naar de landelijke politiek?

"Ik heb de nodige lokale en provinciale ervaring om in Den Haag in te brengen. Ik vind de verbinding tussen de verschillende bestuurlijke lagen enorm belangrijk, dus vond ik dat ik dan ook maar persoonlijk die stap moest zetten."

Je bent nu al een tijdje Tweede Kamerlid. Hoe voelt dat?

"Het is heel bijzonder. Ik voel mij enorm bevoorrecht om vanaf deze plek veel te kunnen betekenen voor de Nederlandse samenleving. Ik wil daarom ook echt het land in gaan en heb de maandagen en vrijdagen gereserveerd voor gesprekken en werkbezoeken."

Vanuit de Bijbel hebben we een hele duidelijke opdracht.

- 41 jaar
- voorheen gemeenteraadslid in Veenendaal en fractievoorzitter in de Provinciale Staten van Utrecht
- voert het woord over landbouw en natuur, energie, infrastructuur en milieu, cultuur en zorg

Ik vind Perspectief altijd ongelooflijk creatief.

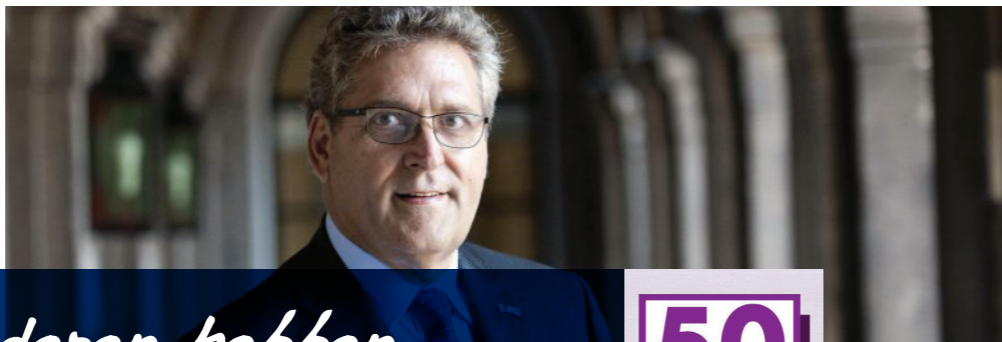
Wat hoop je te bereiken tijdens je Kamerlidmaatschap?

"Ik wil gerechtigheid en rentmeesterschap nastreven. Vanuit de Bijbel hebben wij een hele duidelijke opdracht: zorgen voor de schepping en zorgen voor je medemens. Die twee uitgangspunten komen heel mooi in mijn portefeuille naar voren. In de zorg vinden er nu veel transities plaats; ik wil voorkomen dat er daarbij mensen tussen wal en schip raken. Daarnaast heeft het thema voedselvoorziening mij erg gegrepen. Helaas schieten voedselbanken als paddenstoelen uit de grond. Ik wil dat er voldoende voedsel wordt geproduceerd zonder dat het ten koste gaat van landschap, milieu en dierenwelzijn. Daarom wil ik ook voedselverspilling tegengaan. Ik zie graag een verduurzaming van de voedselvoorziening."

Welke rol zie je voor Perspectief weggelegd in jouw Kamerwerk?

"Wat mij betreft kunnen wij heel veel samenwerken. Trek maar aan de bel als ik mij te veel opsluit in Den Haag. Ik vind Perspectief altijd ongelooflijk creatief. Ik herinner mij een actie waarbij jullie midden in de zomer op het strand aan een kerstdiner zaten om te protesteren tegen eenzaamheid. Je kunt er veel met elkaar over praten, maar dit zijn geweldige acties die de samenleving – ook politici zoals ik – wakker schudden!"

Jan-Hendrik van Slightenhorst
Hoofdredacteur Perspex

“ Jongeren en ouderen hebben gemeenschappelijke belangen ”

**50
PLUS**

Het is nu ongeveer een half jaar geleden dat de 50PLUS-partij vanuit het niets met twee zetels in de Tweede Kamer terecht kwam. Als jongerenorganisatie gingen wij met fractievoorzitter Henk Krol in gesprek. We kwamen er achter dat 50PLUS niet enkel opkomt voor de belangen van ouderen. Zo vinden wij de partij bijvoorbeeld aan de zijde van Perspectief in de strijd tegen de invoering van het nu voorgestelde sociaal leenstelsel en de bezuinigingen op ontwikkelingssamenwerking.

Uw partij deed voor het eerst mee aan de Tweede Kamerverkiezingen. Waarom is het eigenlijk nodig dat er een 50PLUS-partij is?

“Was het maar niet nodig. Twee jaar geleden kwam ik op een bijeenkomst in Hilversum met allerlei bejaarde, grijze nozems. Op dat moment kwam ik erachter dat de ouderen zich achtergesteld voelden en wel erg vaak in de hoek waar de klappen vallen terecht kwamen. Ik heb altijd al op willen komen voor mensen in de verdrukking. Ouderen werden door vrijwel alle huidige partijen verwaarloosd. Alhoewel we niet aan de verkiezingsdebatten mee mochten doen, zijn we toch nog met twee zetels in de Kamer gekomen. Heel bijzonder!”

In welk opzicht worden ouderen achtergesteld?

“De werkloosheidscijfers laten zien dat veel ouderen nauwelijks meer aan de bak komen. Ouderen vliegen er vaak als eerste uit. Ik ben niet tegen de verhoging van de AOW-leeftijd, want veel ouderen willen graag langer door-

werken, maar dan moet er wel werk zijn. Ouderen brengen vaak veel kennis en ervaring met zich mee. Jongere werknemers kunnen veel profijt hebben van de kennis en ervaring van hun oudere collega's. Andersom, steken de oudere werknemers weer veel op van de jongere werknemers. Jong en oud kunnen onderling heel veel van elkaar leren.”

U was in uw vorige functie hoofdredacteur van de Gay Krant. Waar komen uw drijfveren vandaan om op te komen voor mensen in de verdrukking?

“Ik heb mijn hele leven al geknokt voor mensen in de verdrukking. Die drang heb ik al sinds mijn kindsjaren. Mijn oma was van protestantse huize en trouwde met een katholiek, terwijl mijn andere oma van joodse komaf was en ook een katholieke man trouwde. Op fwamiliebijeenkomsten hoorde ik de waarheid drie keer voorbij komen. Dat heeft mij ook geleerd om respect te hebben voor mensen met andere achtergronden en op te komen voor groepen die achtergesteld worden. Daarom zet ik mij in voor homo's, voor ouderen, voor jongeren, maar ook voor het behoud van het budget voor ontwikkelingssamenwerking. Ik ben altijd al beschaafd-activistisch geweest. Ik zet mij voor de volle 100% in, maar doe dat wel op een fatsoenlijke manier. Er zijn echter wel grenzen aan mijn goedheid Bij de parlementaire behandeling van de dagbesteding voor ouderen werd er zo laagdunkend over dit onderwerp gesproken. Daar kan ik heel kwaad om worden. Daar ging men over de grenzen van het fatsoen.”

50PLUS wordt vaak een one-issuepartij genoemd. Klopt dat beeld?

“Nee, dat is natuurlijk onzin. Wij zijn niet voor een generatieconflict. Niemand heeft het beter voor met de volgende generatie voor

dan ouders en grootouders. Ouderen dreigen echter naar de afgrond te glijden en trekken de jongeren daarin mee. Jongeren en ouderen hebben juist veel gemeenschappelijke belangen. 50PLUS komt op voor zowel ouderen als jongeren.”

Uw verhaal kan ook 20- en 30-jarigen aanspreken. Bent u niet bang dat zij zich laten afschrikken door de naam van uw partij?

“Daar zal ik eerlijk over zijn. Ja, daar ben ik wel bang voor. Maar ach, what's in a name? Maurice de Hond heeft onderzocht welke naam het beste bij ons past. Een partij als de onze heeft een naam nodig die eruit springt. Het is nu aan ons om te laten zien dat we absoluut ook voor jongeren zijn.”

Komt er ook een jongerenpartij van 50PLUS?

“Ik ben daar een groot voorstander van. Op die manier kunnen we aan de jongeren duidelijk maken dat we een gemeenschappelijk belang hebben.”

Reint Baas &

Jan-Hendrik van Sligtenhorst

Bestuurslid Politiek &
Hoofdredacteur PerspeX

Lijstjes

Ieder kind leert het al op jonge leeftijd. Als jij twee snoepjes hebt en je zusje heeft geen snoepjes, dan is het eerlijk om er één aan haar te geven. Mokkend geef je een snoepje weg en je gaat verder spelen met je barbiepop of raceauto.

Zo zijn er verschillende lijsten die aangeven hoe ons kleine kikkerlandje er financieel voor staat. Zo staan we nog altijd hoog in de lijst van landen BNP per hoofd met onze ruim \$50.000 per jaar. Behoorlijk indrukwekkend. Wel zijn we wat gedaald door de groei van landen als Qatar en de Verenigde Arabische Emiraten. Het is maar de vraag of we onze positie in de top 10 kunnen behouden (of zijn we die al kwijt? De meningen zijn verdeeld).

Om onze eer hoog te houden kijken we liever naar lijsten die aangeven hoe goed we het hebben, want geld is natuurlijk ook maar relatief. Waar wij als Nederlanders vooral graag naar verwijzen is onze derde plaats in de Human Development Index. Dit geeft de mate van ontwikkeling aan op basis van onderwijs, levensverwachting en Bruto Nationaal Inkomen. Kort gezegd: Nederland is een paradijs om te wonen.

Laten we ook vooral niet het onderwijs vergeten. Elk jaar weer wordt op verschillende manieren onderzocht hoe universiteiten presteren en het lijkt erop dat Nederland steeds verder stijgt. Volgens de QS World Top worden de wereldmachten VS en Groot-Brittannië opgevolgd door ons. Zeker een prestatie waar de trots op mogen zijn.

Ondertussen werk ik mijn lijstje van studiegerelateerde zaken af. Mijn oog valt op het kopje North-South Relations, een vak over de relatie tussen ontwikkelingslanden en onszelf,

het rijke Westen. Hoe heeft het zo ver kunnen komen en waarom gaan er nog steeds mensen dood aan ziektes waar een simpel medicijn de oplossing kan zijn? Waarom zijn er nog steeds zulke hoge landbouwsubsidies vanuit de Europese Unie waardoor concurrentie onmogelijk is voor Afrikaanse boeren?

Voor mij als Nederlandse student aan een topuniversiteit blijft het een raadsel en het lijkt erop alsof niemand mij van antwoorden kan voorzien. Aangezien er maar twee landen zijn die jongeren beter kunnen onderwijzen dan wij, moeten we maar hopen dat onze overzeese Westerburen met oplossingen voor deze problemen komen.

Marjolein Koster

Redacteur PerspeX

'Dave' in Amsterdam: een twijfelachtige eer

Europa verdient een visie

Wordt het Amsterdam? Niet? Wel? Wanneer? Toch niet? Vragen en mysterie rondom de speech die de Britse premier David Cameron zou geven om zijn visie op de Europese Unie te ventileren. In het verleden hielden Britse leiders als Margaret Thatcher en Tony Blair ook al hun toespraak over hetzelfde onderwerp op het Europese vasteland. De kranten spreken inmiddels al over een traditie. En de Britten houden van tradities. Uiteindelijk bleek het toch niet Amsterdam te worden, maar het vertrouwde Londen.

Men stelt zich dan de vraag waarom Cameron nu juist Amsterdam wilde uitkiezen om zijn toespraak te houden. In de Europese diplomatie gebeurt niets zomaar of toevallig. Koos Cameron Amsterdam uit vanwege een voorliefde voor geestverruimende middelen, of was het goedkoop vliegen met Easyjet? De Europese krant *EUobserver* schreef op 17 januari: "With Cameron's Dutch venue apparently chosen due to The Netherlands' own reticence on EU integration (...)". Niet zomaar dus. De Britten kozen Nederland uit omdat zij in de Lage Landen blijkbaar een bondgenoot zien in hun strijd tegen verdere Europese integratie. De vraag is of we hier blij mee moeten zijn.

Broodnodig

De Britten staan in Europa bekend om hun houding van 'hakken in het zand'. Geheel onterecht en onbegrijpelijk is dit niet. Het democratisch tekort, het gat tussen de burger en Europese bestuurders, wordt steeds groter en dat is zorgelijk. De crisis laat zien dat de divergentie van de lidstaten op economisch en cultureel vlak aan de basis ligt van de huidige structurele problemen. Europese solidariteit is ver te zoeken. Er liggen allemaal grote vraagstukken die om een goede visie roepen.

De Britten zien Nederland als bondgenoot in hun strijd tegen verdere Europese integratie.

Maar met een houding van *each man for himself* zoals de Britten lijken aan te nemen, zal er weinig positiefs uit de crisis worden geboren. Er moet eindelijk eens goed worden nagedacht over waar we met de Europese Unie naar toe willen. Zonder een stip op de Europese horizon zijn alle beleidsstukken die we schrijven, alle wetten die worden uitgevaardigd en alle rondetafeldiscussies doelloos. De Britten zien graag anderen de rotzooi opruimen en willen zichzelf zolang terugtrekken. Anderen zien de status quo als een goede toekomstvisie. Sommige Europese partijen zien de Europese Unie het liefst vandaag nog transformeren in een eenheidsstaat. Al deze visies hebben een ding gemeen: het zijn geen visies.

Er moet eindelijk eens goed worden nagedacht over waar we met de Europese Unie naar toe willen.

Een visie

Als we kijken naar een visie zoals een bedrijf die doorgaans opstelt, dan wordt er naar het volgende gekeken. Welke ontwikkelingen (economisch, sociologisch, technisch, politiek) zijn belangrijk; hoe ziet onze toekomst en die van onze concurrenten er uit; welke ambities hebben wij op de langere termijn? De genoemde visies nemen deze elementen niet (voldoende) mee. Daarom moet er een stevige langetermijnvisie worden ontwikkeld die daar wel aan voldoet. Dit geldt voor Perspectief, voor de ChristenUnie, voor de andere Nederlandse politieke partijen, het ministerie van Buitenlandse Zaken, de Europese Commissie en het Europees Parlement.

Take every issue that matters

De eervolle keuze van Cameron om ons kikkerlandje te verkiezen is daarom een twijfelachtige eer. Dat Nederland er toch niet dezelfde visie als de Britten erop na houdt bleek uit de woorden van minister Timmermans als reactie op Cameron's speech: 'Als je eindeloos met je vuist op tafel slaat, beschadig je alleen maar je vuist.' Een constructieve, maar realistische visie. Dat siert.

Europa verdient een visie. Want, zoals een journalist het verwoordde in de *EUobserver*: "Take every issue that really matters to our troubled world, from environmental protection, to human rights, democracy and peace, and you will see that Europe is a global leader and a prominent force for good."²

Europese solidariteit is ver te zoeken.

¹ Visie&Strategie (2013). Via <http://www.visie-strategie.nl/>.
² *EUobserver* (2013, 17 januari). On Cameron, Europe and other demons. Via de website van de *EUobserver* <http://euobserver.com/opinion/118767>.

Janine Bontenbal
Internationaal Secretaris

De Vluchtkerk,
gevestigd in de vroegere Sint Jozefkerk

Wij zijn hier: werkbezoek aan de Amsterdam Vluchtkerk

Vrijdag 15 februari bracht Perspectief een werkbezoek aan de Vluchtkerk in Amsterdam-West. In deze leegstaande kerk verblijven uitgeprocedeerde asielzoekers. Zij zijn echter niet uitzetbaar. Zij worden niet geaccepteerd door hun land van herkomst of moeten vanwege hun ras, religie, overtuiging of geaardheid vrezen voor hun leven bij een eventuele terugkeer. De Vluchtkerk is voor deze mensen niet alleen een verblijfplaats, maar nog veel meer een manier om te protesteren tegen de gaten in het Nederlandse asielbeleid en om hun problematiek zichtbaar te maken. In de Vluchtkerk leven de vluchtelingen onder primitieve omstandigheden. De temperatuur is laag, er is niet altijd voldoende voedsel en de sanitaire voorzieningen zijn zeer provisorisch. Maar meer nog dan de omstandigheden maakte vooral de uitzichtloze situatie van deze mensen diepe indruk.

De Ethiopische Bajissa vertelde zijn indrukwekkende verhaal

Door een gesprongen pomp staat de keldervloer onder het rioolwater

De 'keuken' van de bewoners, op de plaats waar vroeger het altaar stond

Ali uit Soedan maakt zich grote zorgen om de op handen zijnde strafbaarstelling van illegaliteit: "Ik ben geen crimineel".

Het Nederlandse energiebeleid voor 2050

Het Nederlandse energiebeleid is inconsistent en ontbeert visie, klinkt het van alle kanten. Nee, zo betogen anderen, de Nederlandse overheid heeft wel degelijk een strategie: een fossiele strategie. 'De overheid bewijst lippendienst aan groene energie, maar kiest consequent voor gas en voor goedkope, door kolen opgewekte, elektriciteit', concludeert de Groene Amsterdammer na uitgebreid onderzoek. Terwijl we wereldwijd voor enorme uitdagingen staan op het gebied van klimaatverandering en een schone energievoorziening, wordt Nederland langzamerhand het slechtste jongetje van de klas. We zijn hard op weg om dé fossiele energieleverancier van Europa te worden. Perspectief heeft oog voor de toekomst en is er van overtuigd dat een consistent energiebeleid, gericht op duurzaamheid en energiezekerheid, de toekomst heeft. Daarom is de Denktank Duurzaamheid bezig met het opstellen van een 'Energieplan 2050'. Hierin zal een plan worden ontworpen over hoe wij denken dat Nederland het beste kan omgaan met de veranderingen in de energiemarkt. Onderstaand artikel is bedoeld als een inleiding in de problematiek en schetst de achtergronden van het Nederlandse energiebeleid.

Belang van de Nederlandse energiesector

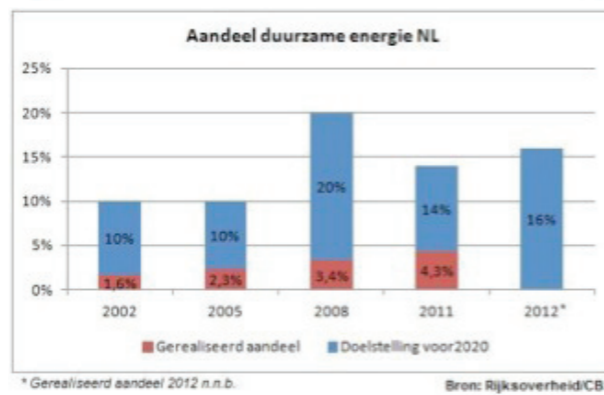
De Nederlandse samenleving gebruikt jaarlijks grote hoeveelheden elektriciteit en de energiesector is een belangrijke sector van de Nederlandse economie. De sector is verantwoordelijk voor zo'n 7% van het BBP en voorziet 100.000 mensen van een baan. Daarom heeft het kabinet energie aangemerkt als één van de economische topsectoren. Gas is verreweg het belangrijkste op de Nederlandse energiemarkt, zowel wat betreft het aantal banen als de bijdrage ervan aan de inkomsten van de overheid en als energiebron. Onderstaande figuren geven een goed overzicht van de Nederlandse energiesector.

Trends in de internationale energiemarkt

Er is veel gaande in de internationale energiemarkt. Het Nederlandse energiebeleid is in veel opzichten afhankelijk van de internationale markt. Hieronder schetsen we een aantal ontwikkelingen en hun relevantie voor ons onderzoek:

Fossiele ontwikkelingen

Fossiele energiebronnen zijn eindig en hun voorraad raakt een keer op. Vooral de voorraad olie neemt snel af. In Nederland loopt de gasvoorraad op zijn einde, maar wereldwijd is de gassector booming door de ontdekking en winning van grote hoeveelheden 'onconventioneel' gas. Amerika wordt door deze winning

'Groene transitie? De politiek heeft de boot al jaren geleden gemist'
Publicist Daan Spaargaren in de Volkskrant

Nederland wordt de fossiele energieleverancier van Noordwest-Europa

De Groene Amsterdammer, 24-01-2013

van onconventioneel gas binnenkort energie-exporteur. Hierdoor daalt de prijs van met name kolen erg sterk. Gevolg is dat Europa – en dus ook Nederland – meer kolen verstoekt, met alle milieugevolgen van dien. Toch zal – op termijn – de prijs van energie stijgen door een steeds moeizamere winning.

Klimaatverandering en een toenemende onzekerheid

Fossiele brandstoffen (vooral kolen) veroorzaken veel vervuiling en dragen door de uitstoot van broeikasgassen bij aan klimaatverandering. Bovendien heeft het winnen van kolen en olie (met name teerzanden) een negatieve invloed op de omgeving. Klimaatverandering is naast een ecologisch probleem ook een morele kwestie. Ontwikkelingslanden stoten relatief weinig schadelijke stoffen uit, maar worden naar verhouding hard geraakt door klimaatverandering. Ook zullen toekomstige generaties de effecten van klimaatverandering aan den lijve ondervinden terwijl ze niet verantwoordelijk zijn voor de vervuiling die de klimaatverandering heeft veroorzaakt.

De toenemende onzekerheid over de energielevering en –prijs wordt veroorzaakt door spanningen in belangrijke herkomstgebieden van fossiele energiebronnen; het grootste deel van de energiebronnen is afkomstig uit regio's in de wereld die worden gezien als instabiel (Midden-Oosten, Rusland en aangrenzende landen). Doordat de economie in landen als China, India en Brazilië snel groeit, stijgt de vraag naar energie enorm. Hierdoor concurreren deze landen in toenemende mate met het Westen om de beschikbare energievoorraden.

Samenvattend constateren we daarom dat de vraag naar energie zal blijven toenemen, terwijl de voorraad fossiele brandstoffen zal afnemen. Daarnaast is de energiesector in belangrijke mate verantwoordelijk voor de uitstoot van broeikasgassen. Recente ontwikkelingen op het gebied van onconventioneel gas zorgen voor een renaissance van kolen in Europa, terwijl er steeds meer onzekerheid is over de prijs van energie. Kortom, de internationale energiemarkt is volop in beweging; de Nederlandse overheid moet hier op in spelen.

Nederlands beleid

Het Nederlandse energiebeleid kenmerkt zich echter door inconsistenties. Aan de ene kant lijkt de overheid duidelijk te kiezen voor een verduur-

zaming van de energiemarkt. Subsidies voor zonnepanelen en meer ruimte voor windmolens zijn daar voorbeelden van. Tegelijkertijd investeert Nederland ook veel geld in fossiele energiebronnen, denk aan de bouw van nieuwe kolencentrales in Noord-Groningen en de wens uit te groeien tot de gasrotunde van Noordwest Europa. Ook hebben grootverbruikers (energieintensieve industrieën) van energie een belastingvoordeel ten opzichte van kleinverbruikers (o.a. huishoudens). De Nederlandse overheid kiest met haar SDE+ stimuleringsregeling ervoor om de goedkoopste duurzame technologieën het eerste in aanmerking te laten komen voor subsidies. In de praktijk betekent dit dat vooral bestaande technieken gesubsidieerd worden, zoals het bijstoken van biomassa en wind op land. Echt innovatieve projecten worden veel minder ondersteund.

Over het algemeen stellen we daarom dat er geen duidelijke visie achter het Nederlandse beleid zit, terwijl het beleid ook nog zwabbert door de verschillende partijpolitieke wensen van de opeenvolgende regeringen. De onderstaande grafiek laat dan ook zien dat de doelstelling voor duurzame energie fluctueert en het daadwerkelijk gerealiseerde aandeel slechts langzaam stijgt.

Duurzame bronnen

Ook bij duurzame energiebronnen is niet alles goud wat er blinkt. Op dit moment is er relatief weinig investeringsbereidheid in duurzame bronnen, en ook de meeste duurzame vormen van energie vreten grondstoffen. Daarbij vraagt de inpassing van bijvoorbeeld wind- en zonne-energie om grote investeringen in de infrastructuur van ons elektriciteitsnetwerk. Ook spelen andere kwesties, waaronder de vraag of de energie ruimtelijk inpasbaar is. De meeste Nederlanders zijn bijvoorbeeld uitgesproken voorstander van windenergie, totdat de molen bij hen in de achtertuin komt. Daarom is een transitie naar een duurzame energievoorziening lang niet vanzelfsprekend.

Toch zijn we als ChristenUnie-jongeren ervan overtuigd dat een transitie nodig is. Tenslotte gaat het om onze toekomst. Daarom willen we onderzoeken op welke manier de energievoorziening van de toekomst duurzaam, betaalbaar en veilig kan zijn. Wordt vervolgd dus.

Henri de Ruiter & Jaap Sytsma
Leden Denktank Duurzaamheid

PerspeX

wordt uitgegeven door:
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

HOOFDREDACTIE
Jan-Hendrik van Sligtenhorst

EINDREDACTIE
Janette van Kalkeren

REDACTIE
Michael van Baal
Erik-Jan Hakvoort
Marjolein Koster
Judith van Manen-Fritschy

GASTSCHRIJVERS
Reint Baas
Janine Bontenbal
Maarten van Ooijen
Henri de Ruiter
Jaap Sytsma

DESIGN / OPMAAK
Job Poutsma
FOTOGRAAF
Timo Visser

REDACTIEADRES
PerspeX
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
perspex@perspex.nu

colofon

nieuw LID

Michael van Baal

18 jaar

**NIEUWE REDACTEUR
BIJ DE PERSPEX**

Waarom ben ik lid geworden van Perspectief? Eigenlijk zegt het motto van Perspectief het al, met oog voor de toekomst. Daarbij waren er twee belangrijke factoren. Wanneer ik kijk naar wat ik later als beroep wil uitoefenen, journalist, wilde ik graag mijn kennis over de christelijke politiek vergroten. Daarnaast moeten wij als jongeren onze stem duidelijk laten horen, het is onze toekomst waar de heren in Den Haag over beslissen. Daarbij sluit Perspectief het beste aan bij mijn persoonlijke standpunten.